

Божият СЛОВО

ГОДИНА XIX, БРОЙ 6 (203) • 2011 година

ISSN 08615519

цена 0,30 лв.

Ходене с вяра, не с виждане

“Привечер дойдоха двама ангела в Содом; а Лот седеше до Содомската порта. И като ги видя, Лот стана да ги посрещне, поклони се с лице до земята...”

погинеш сред наказанието на този град... И като го изведоха вън, единият каза на Лот: **Бягай за живота си; да не погледнеш назад, нито да се спреш някъде в цяла-**

ни на мястото, където беше стоял пред Господа; и погледна към Содом и Гомор и към цялата земя на равнината, и, ето видя, че дим, като дим от пещ, се издигаше от земята...” (Битие 19:1-29)

П-р Емануил и Силвана Тотев

Тогава мъжете казаха на Лот: **Имаш ли тук друг някой: зет, синове, дъщери и които и да било други, които живеят в града, изведи ги от това място; защото ние ще съсипе мястото, понеже се усили викът на злото пред Господа, и Той ни изпрати да го съсипе. ...Когато се зазори, ангелите настаяха пред Лот, като казаха: Стани, вземи жена си и двете си дъщери, които са тук, за да не**

та тая равнина; бягай на планината, за да не погинеш...

Слънцето изгряваше на земята, когато Лот влезе в Сигор. Тогава Господ изля върху Содом и Гомор сяр и огън от небето. Той разори тези градове и цялата равнина, всичките жители на градовете и земните растения... Но жена му (на Лот), след него, погледна назад, и стана стълб от сол. Сутринта Авраам подра-

1. Божият избор е добрият избор

Каква е предисторията, която ни довежда до събитията, за които четем в Битие 19-та глава?

В Битие 12-та глава четем, че Лот беше племенник на Авраам, син на чичо му Аран. Тъй като Аран беше починал млад, Авраам беше взел Лот със себе си и живееше живот на бедуини, които бяха тръгнали от Харан и пътуваха към Ханаанската земя, през местността Сихем на юг. Авраам беше тръгнал по откровение от Бога и обещание да бъде заведен в земята, която Бог щеше да му покаже. Тогава настана глад в Ханаанската земя и Авраам, красивата му съпруга Сара, Лот и останалите от дома на Авраам се спуснаха към Египет.

Понякога и ние подобно на Авраам търсим лесни решения като се осланяме на своя разум и мъдрост в трудни ситуации, вместо да имаме доверие в Бога, че Той може да се погрижи за нас и сред тези обстоятелства след като е обещал своето благословение за нас.

прод. на стр. 2 ➤

↪ продължава от стр. 1

“Стъпките на човека се оправят от Господа; И Неговото (Божие) благоволение е в пътя му... Млад бях, ето, остарях, но не съм видял праведният оставен, нито потомството му да проси хляб.”

(Псалом 37)

Авраам и Лот се бяха замогнали много. Авраам беше много богат със сребро, злато и добитък, а Лот имаше овце, говеда и шатри.

Тук бих искал да вмъкна, че благополучието съвсем не е доказателство за това, че живеем по Божията воля. Това, че нещата привидно се подреждат не означава, че сме в Неговия план за живота ни. Стигна се до момент, в който настана противоречие между говедарите на Авраам и Лот, и Авраам предложи на Лот да се разделят. Даде му възможност той да избере къде да се засели. Интересно е, че това е противно на модела на света, в който живеем и ни насърчава към егоизъм и ни внушава, че след като ние сме по-възрастни, по-опитни, по-високопоставени, по-силни и т.н., ние имаме право първи да направим своя избор; да изберем «най-доброто», защото то ни се полага, защото го заслужаваме...

В 13-та на Битие четем, че Лот разгледа цялата равнина на Йордан и видя, че беше добре напоявана до Сигор, като Господната градина, като Египетската земя и затова той избра цялата Йорданска равнина. **Лот разгледа, видя и избра.** Много често и ние имаме някаква представа за живота си или ни харесва онова, което други са или имат, сравняваме се с тях и желаем същото, но дали това е Божието най-добро за нас? Много пъти това, което светът

предлага е с етикет “Получаваш това, което виждаш” и предизвикателството е “Виж какво пропускаш”. Но, не винаги очевидното е най-добрият избор за теб, всъщност по-скоро много пъти очевидното и най-привлекателното в дългосрочен план се оказва погрешен избор.

Историята продължава и разбираме, че Лот не беше удовлетворен от своя избор и продължаваше да мести шатрите си през Йорданската равнина, докато стигна до Содом.

Ако човек не се научи да се наслаждава на малките неща в живота и да цени онова, което е и което има, никога няма да бъде удовлетворен от нищо! Библията ни казва в Еклесиаст, че човешкото око не се насища с богатство. Авраам остави Лот да направи своя избор, а **Авраам се довери на Божия избор и Неговото обещание за благословение.** Тогава Бог му каза: “...Цялата земя, която виждаш, ще дам на тебе и на потомството ти до века. И ще направя потомството ти многочислено като земния прах.” (Битие 13:15-17)

Във Второ Коринтяни 5:7 апостол Павел ни насърчава да ходим с вяра, а не с виждане. Как правиш своите избори в живота? Как избираш своята работа, място за живеене, партньор и т.н.? Доверяваш ли се на Бога или се хвърляш на това, което ти се струва най-привлекателно, това, което харесваш, че други те имат...

2. Живот в статуквото – живот на компромис и примирение

Лот избра с виждане и това му навлече поредица от неприятности, а Авраам с вяра и това му се мнени за праведност и послужи за бла-

гословение не само на него, но и на много други.

В следващите глави на Битие четем, че околните на Содом царе възстанаха против Содом и Гомор, защото им беше омръснало да бъдат подчинени и да плащат данъци и това доведе задигане на цялото имущество и храна на Содом и Гомор и пленяване на Лот и отнасяне на неговото имущество. Наложиха се Авраам с Божията подкрепа и само 380 мъже, обучени в дома му да се намеси и да освободи всички пленници през нощта и да възвърне цялото имущество. Но това не реши проблемите на Лот. Градът Содом, в който той живееше беше град на нечестиви и развратни хора; град, изпълнен с поквара.

Лот измъчваше праведната си душа сред нечестивите жители на Содом, но не предприемаше нищо, даже се опитваше да се издигне – той седеше до Градската порта.

Не сте ли уморени от хора, които непрекъснато се оплакват от състоянието си, но никога не се решават да предприемат нещо, за да го променят? Понякога не можем да променим света около нас или хората и ситуацията, в която живеем, но винаги имаме възможност да направим избор за собствения си живот. Може би и ти си в подобно положение. Раздвояваш се, вярваш в Бога и сърцето ти иска да Му угоди, но същевременно не искаш да се откажеш от определени неща.

В училище не искаш да те мислят за смотан(а), не искаш да си аутсайдер – искаш да участваш във всичко, което другите правят, да опиташ, това, което опитват... В работата не искаш да си мислят, че си странен и си затваряш очите за не-

ВАШИТЕ СВИДЕТЕЛСТВА

Искам да ви разкажа нещо. Може да ви е смешно и да ви се види малко, но за мен не е така.

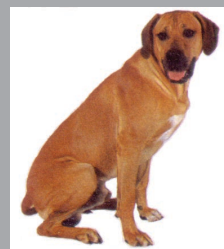
Една вечер като се прибрах в къщи, не знам какво ми беше – уморена ли бях, нервна ли, ама реших да си легна. Явно имах нужда от почивка. Да, ама кучето на съседите, като хванало една тенджерка и си играе с нея, и вдига страшен шум. Така тропа дразнещо. Въртя се, мъча се да заспя, но не става. Започнах да се моля: „Господи, приспи това куче. Да млъкне. Моля Те!”

Не след много то наистина млъкна. Цяла нощ не се чу.

Всичко това сестра Лозена ни го разказа на шопски диалект.

ВАШИТЕ СВИДЕТЕЛСТВА

ВАШИТЕ СВИДЕТЕЛСТВА

Наистина се смяхме, а и прославяхме Бога, че ни помага винаги, дори в малките неща.

ща, които знаеш, че не са правилни, не са богоугодни.

Но всичко е до време и всичко си има цена... Библията ни пита: Каква полза да придобия целия свят, или да постигна това, към което се стреми целият свят, а да изгубя душата си?

3. Бягай за живота си

Бог реши да унищожи Содом и Гомор и предупреди за това Авраам и Лот и изпрати ангели, за да изведат Лот и семейството му. Понякога човек няма смисъл да се опитва да променя хората и ситуацията, в която се намира, особено когато е опитал и вижда, че нищо не се получава. Има ситуации и моменти в живота, от които единственият изход е човек да избяга. Ангелите казаха на Лот: Бягай за живота си; да не погледнеш назад, нито да се спреш някъде в цялата тази равнина; бягай на планината, за да не загинеш. За съжаление жената на Лот, която може би беше от тези места, беше толкова привързана към живота там, че това ѝ коства живота.

Павел съветваше Тимотей да бяга от определени неща, и да избягва неща, които са безполезни за него и църквата.

“А благочестието със задоволство е голяма печалба; защото нищо не сме внесли в света, нито можем да изнесем нещо; а, като имаме прехрана и облекло, те ще ни бъдат достатъчно. А които се стремят към обогатяване, падат в изкушение.”

(1 Тимотей 6:6-11)

Има места и неща в живота, които е по-добре да избягваме, а не сами да тестваме своята издръжливост. Ако знаеш, че си слаб в определена област – власт, пари, алкохол, завист, гордост или друго, по-добре е да вземеш радикални мерки. И така, как правим своите избори в живота – като се осланяме на своя разум или като се доверяваме на Бог за всичко? Водим ли се от това, което виждаме или живеем с вяра в Бога и словото Му? Мърморим ли, оплакваме ли си от собственото си безсилие и молим Бог за помощ, за да ни изведе от ситуацията, в която сме и да промени живота ни?

П-р Емануил Тотев

Вести от Брацигово и Пещера

Екипът от църква “Дом на радост”, гр. София

По покана на църква “Шалом”, гр. Брацигово хорът и групата за танци от църква “Дом на радост”, гр. София отидохме да послужим там. Екипът ни бе от 7 човека - Ирена (ръководител на групата за еврейски танци и църковен хор), Галя,

Еми, Креми, Бисер, Апостол, Буба. В събота (25 юни), тръгнахме с две коли. След успешно пристигане бяхме настанени в църквата, която се намира в центъра на града. Направихме кратка разходка из града.

Вечерта дойдоха хора в църквата на импровизирано общение. Бог ни даде общение с много песни и чудесни свидетелства. Брат Иван сподели как е повярвал. Започва да страда от нерви. Отива на доктор и докторката му казва да намери църква, която да посещава. Той среща Катя, която е негова комшийка и тя го кани на църква. Той ѝ казва: „Добре, ще дойда, но само два пъти и ако не ми хареса, никога няма повече да стъпя там.” Отива в църквата и остава до ден днешен. Иван пушел по две кутии цигари на ден. Един ден решил да се откаже от тютюнопушенето. Споделил това решение на съпругата си: „От утре отказвам цигарите.” Помолил се и потърсил помощ от Господа. Действително отказал цигарите. И така вече 7 години е свободен от този порок.

Иван и неговата съпруга Елена разказаха силно свидетелство за тяхната внучка. Преди една година, детето било на 1 година и 4 месеца.

Групата за танци - Ирена, Емануела, Галя и Кремена (отляво надясно)

Брат Илия проповядва

Музикантите от екипа на брат Илия започнаха хваление. След хвалението брат Илия проповядва. Поканиха нашата група да се включи в богослужението. Участвахме с песни, танци, история на Израел. Всички присъстващи бяха докоснати от служението. След това имаше обяд. После тръгнахме с екипа на брат Илия към гр. Пещера. Там вярващите ни очакваха и ни приеха с голяма радост. В църквата имаше много млади хора. Групата от Сливен започна с хва-

Екипът на брат Илия

ление, после имаше слово от брат Илия. След проповедта нашата група изпя песен, която зарадва всички, а след това имаше и танц.

Соб. инф.

СТАНА ДУХОВЕН ПИР!

Майката и бабата били с него в стаята. То изведнъж се облегнало на прозореца и заедно с комарника паднало от 3 метра височина. Двете жени панически побягнали по стъпалата, за да стигнат по-бързо до детето. Бабата първа стигнала и намерила детето. То стояло изправено, само с една драскотина на челото и плачело. Бабата споделя: „Сякаш някой го беше спуснал. Божиите ангели се бяха намесили. Животът и здравето на детето бяха опазени с чудо!“ В неделя сутрин групата трябваше да послужи с програма, песни и танци. На службата се оказа, че са дошли гости и от Сливен - брат Илия Миланов с неговия екип.

Божия църква "Дом на радост", гр. Божурище

Презвитер Петър и Цветелина Асенови Ви канят на редовните служения:
четвъртък - 18:00 ч.;
неделя - 18:00 ч.

Богослуженията се извършват в сграда на площад Дружба (зад ТВ сервиз).
Елате и бъдете част от нас!

Търсете лицето на Господа

“Когато Ти рече: Търсете лицето Ми, Моето сърце Ти каза: Лицето Ти ще търся, Господи.”

(Псалом 27:8)

Когато прочетохме снощи преди вечерната молитва този псалм, стих 8 ми направи изключително силно впечатление. Защо точно лицето, Господи? На какво е символ лицето?

Не мога да си представя човек без лице. Всички сме виждали хора с един крак, една ръка или друга липсваща част от тялото, но не очакваме да има някой, който да е без лице. По лицето се издирва изчезнал човек или престъпник. Не случайно хората, които искат да сменят идентичността си си правят корекции на лицето.

Лицето е символ на идентичност. Лицето носи характерните белези на човека. На мен скоро ми се случи да видя в гръб познат човек. Няколко дни по-късно се чухме по телефона. Оказа се, че този мой познат изобщо не е бил на това място през тези дни. Не бях видял лицето му и се бях припознал.

Друга характерна черта за лицето е, че то **изразява чувствата и мислите на човека.** Не е нужно да си професор по психология за да разбереш кога някой ти се сърди. Достатъчно е да погледнеш лицето му. На лицето има най-много мускули от цялото тяло. Те изразяват емоционалното състояние на човека.

Случва се в църквата да идват хора, които търсят финанси, здраве, благополучие на децата си, успех на близките в чужбина. В това няма нищо лошо, разбира се. Лошото е, че изчезват след като постигнат целите си. Има ли баща, който се радва на общение с децата си, само когато те се нуждаят от помощ, пари или услуга? Има ли съпруг или съпруга, които се възхищават на любимия с думите: „Той/тя наистина ме обича! Винаги и само в случай на нужда тича при мене!“

Въпросът, който е добре да си

зададем е: Какво търсим като се приближаваме при Бога? Лицето Му или ръцете Му? Неговата личност или онова, което се надяваме да получим. Когато Господ ни призовава да Го търсим, Той ни призовава да търсим лицето Му, тоест Него самия. „Това е поколението на ония, които Го дирят; Ония, които търсят Твоето лице, те са Яков.“ (Пс. 24:6)

„Търсете Господа и Неговата сила; Търсете лицето Му винаги.“

(Пс. 105:4)

Господ иска да Го търсим заради Него Самия. Не заради това което Той дава или с което може да помогне. Той иска да се молим, дори когато нямаме конкретна нужда; да четем словото Му, дори когато криминалният трилър е на нощното ни шкафче. Той иска да идваме на църква, дори когато навън вали и предпочитаме да се изтягаме под завивките.

Една случка от живота на Исус ни описва ясно какво е отношението на Господ към користните мотиви, с които нуждаещите се идват при Него. „И в пътуването Си към Ерусалим Той минаваше границата между Самария и Галилея. И като влизаше в едно село, срещнаха Го десетина прокажени, които, като се спряха отдалеч, извикаха със си-

лен глас, казвайки: Исусе наставниче, смили се за нас! И като ги видя, рече им: Идете, покажете се на свещениците. И като отиваха, очисти се. И един от тях, като видя, че изцеля, върна се и със силен глас славеше Бога, и падна на лице при нозете на Исуса и Му благодареше. И той бе самарянин. А Исус в отговор му рече: Нали се очистиха десетимата? А где са деветимата? Не намериха ли се други да се върнат и въздадат слава на Бога, освен този иноплеменик? И рече му: Стани и си иди; твоята вяра те изцели.“

(Лука 17:11-19)

Не се ли намери желание в останалите девет да се приближат, за да видят отблизо Този, Който им спаси живота от неизбежна смърт? Те извикаха отдалеч към Исус, понеже бяха прокажени, но само един се приближи близо, за да види лицето Му, след като беше очистен.

На друго място Исус каза за тълпата: „Истина, истина ви казвам, търсите Ме, ...защото ядохте от хлябовете и се наситихте.“

(Йоан 6:26)

Лицето е огледало на сърцето. Освен видимата идентичност на човека, която е лицето му, има и невидима. Тя се крие в сърцето. Лицето изразява емоциите, чувствата и настроенятията, но истинския извор на всички тях е сърцето. Там се поражда и добро и зло.

На въпроса защо учениците на Исус ядат с немити ръце на полето Той отговори така: „Не разбирате ли, че всичко що влиза в устата, минава в корема, и се изхвърля в захода? А онова, което излиза из устата, произхожда от сърцето, и то осквернява човека. Защото от сърцето произхождат зли помисли, убийства, прелюбодеяния, блудства, кражби, лъжесвидетелства, хули. Тия са нещата, които оскверняват човека; а да яде с немити ръце, това не го осквернява.“

(Мат. 15:17-20)

„Добрият човек от доброто си

съкровище изважда добри неща; а злият човек от злото си съкровище изважда зли неща.“ (Мат. 12:35)

Лицето на Господа изразява Неговото сърце. Бог ни призовава да търсим лицето Му, за да познаем сърцето Му. Разпознаването става по лицето, но истинското познаване става по сърцето. Характерните черти на лицето ни създават нашия облик, но истинската ни личност и характер се крият в сърцето. Можем да харесаме някого като погледнем лицето му, но можем истински да го обикнем едва когато опознаем сърцето му.

Така и при Бога. Не можем да обичаме Бога заради това, което ни дава, а заради Него Самия! Нека да повтаря онова, което току-що казах. Нашата любов към Бога не се измерва с подаръците, които получаваме от Него, а с това колко истински сме Го познали.

Можеш цял живот да използваш някого и никога да не го обикнеш. Можеш и да обичаш преди да си получил каквото и да било. (Спомни си само за новороденото бебе и ще разбереш за какво говоря. То е донесло толкова болка на родилката, а тя го гледа с такава необяснима любов.)

Приеми предизвикателството на Божието Слово днес. Потърси лицето на Господа! Потърси Го дори ако нямаш здравословна нужда или финансов проблем. Потърси лицето Му, за да опознаеш сърцето Му!

Можеш да започнеш с една проста молитва, като тази:

„Боже мой, моля Те открий ми се! Покажи ми лицето си, Господи. Дай ми да Те опозная по-отблизо. Да опозная сърцето Ти и Твоя характер. Приближи ме при Теб и бъди Мой Бог и аз твой приятел. Чрез Исус Христос аз съм твое дете и Ти мой Баща. Благодаря Ти! Амин“

Можеш да бъдеш сигурен, че дори да получиш всички дарове на света, може никога да не опознаеш Бога, но ако Го потърсиш и опознаеш сърцето Му непременно ще Го обикнеш. Да! Бог е доста привлекателен! Наистина!

П-р Владимир Владимиров

Мисионерско пътуване до Америка

В понеделник, след благословения престой в Корпус Кристи, тръгнахме обратно към Хюстън.

след нас, ние ще отворим вратите.“ Така ние вече бяхме вътре. Намерихме къщата. Нямахме жи-

Изглед от Хънтсвил

Пристигнахме на обяд. Имахме един час за почивка и да се приготвим за общение в гр. Хънтсвил. Нашият домакин Марк ни даде своя пикап. Настроихме навигационната система, но точно нашата улица я нямаше. Затова сложихме в системата най-близката. Тръгнахме с молитва.

Пътувахме и се оказахме в един резерват. Много красиво място. Стигнахме до там, където навигацията имаше адрес. Отворихме телефон с карта и видяхме, че улицата, която търсим, се намира в един затворен квартал с ограда и порти. Там достъпът не беше за всички. Решихме да се обадим на хората в дома, в който отивахме. Оказа се, че телефоните нямат обхват. Нямахме връзка. Бяхме изминали около 140 км. Отново започнахме да се молим и дойде една кола. Говорихме с хората и им обяснихме нашия проблем. Те се опитаха от техните телефони да се обадят, но и те нямаша връзка. Казаха ни: “Карайте

вот и се чудехме дали сме на правилното място. Почукахме на вратата и две кучета ни посрещнаха. Показа се една дама, която ни покани. Бяхме пристигнали първи за общението. Запознахме се с домакините. Дойде и семейството, което беше ни поканило. След това дойде една майка с нейния син, който бе програмист. Умно и образовано момче. Преди да дойдат ни казаха, че той е атеист.

Започнахме общение с песни и молитви. Всеки от присъстващите се изказваше. Дадоха ни думата. Двамата разказахме как сме повярвали. Всички бяха много докоснати. Момчето започна да откликва и да се присъединява към всичко, което се случваше. Имахме и молитви. След духовната част излязохме на терасата на къщата, където направихме барбекю. Всички вечеряхме заедно. Така Бог ни даде нови приятели и души за спасение. Тръгнахме преди да стане тъмно. Прибрахме се успешно.

На другия ден имахме прекрасно време с едно семейство, служители на Бога. Те докосват с евангелието лидерите на нациите. Говорихме и се молихме за България и Македония. Следващия ден имахме срещи с различни хора. Така завърши нашият престой в Хюстън.

С вътрешен полет отпътуваме за Чикаго. Посрещнаха ни наши близки от семейството. На следващия ден дойдоха две семейства

Пастор Станимир, Чикаго

в дома ни за вечеря, за да имат общение с нас. Имахме чудесно време за споделяне, молитва и хапване. Посетихме и друго семейство в техния дом. Прекарахме чудесно. Изпяхме песента: „Благославям твоя дом в името на Исус“. Същото семейство ни обеща да дойде в

Българската църква, където Владо трябваше да проповядва.

Два дни престой с време на общение с различни хора. В неделя, за наша голяма радост, хвалението беше водено от пастор Станимир. Брат, който е едно живо свидетелство за Божията любов и чудеса. Само преди три седмици беше претърпял операция от тумор. Туморът е бил голям колкото една топка за игра, развивал се 6 години. В началото на тази година братът започнал да губи апетит. Отишъл на доктор, но нищо не открили. Силите му намалявали. През април, в друга болница открили, че той има тумор. Много църкви в България и Америка застанахме на пост и молитва за него. След операцията му направили 18 биопсии. Всички те показали, че няма разсейки. Докторът възкликнал: „От 18 години практикувам и не съм виждал такова нещо! Това е чудо!“

Веднага след службата се преоблякохме и отпътувахме за България.

Борислава Владимирова
(прод. от бр. 5)

Спирала

Х. Харизанов

Българската азбука има 30 букви, като А=1, Б=2 и т.н. до Я=30.

Като тръгнете по спиралата в указаната посока и попълвате буквите, които се крият зад съответните числа, ще прочетете Дарбите на Светия Дух, според I Кор. 12:8-10.

А всичко това се върши от един и същи Дух, Който разделя на всеки поотделно, както Му е угодно.

19	27	12	11	20	3	1	14	6	14	1
14	6	5	20	22	15	3	6	16	17	6
1	5	6	12	1	9	8	23	6	15	8
3	9	5	20	13	9	14	1	12	17	9
1	11	1	14	1	13	27	8	9	15	23
14	9	17	9	19	X	5	14	19	11	9
8	12	30	13	18	15	17	1	6	20	4
15	6	3	20	5	6	9	14	12	3	15
16	3	9	2	17	1	5	9	14	1	3
8	6	14	6	25	17	27	3	6	14	15
1	17	9	23	9	8	6	6	14	6	17

Гостуване във Велико Търново

От няколко месеца си мислех за Велико Търново, откъдето са корените на семейството ми. Но все нещо изникваше и не можех да замина. Най-после в края на юни след покана на пасторското семейство от църква „Филаделфия“ потеглих за старопрестолния град. С мен беше и малката ми внучка Йоанна.

Харесвам автобусите на фирма „Етап“. Возят приятно, климатикът те прохладява, а навън е раззеленено и си казваш: „Наистина е красива природата на страната ни!“ Преди тръгване, а и по пътя се молех Господ да ни пази. Дни преди нашето заминаване се беше подпалил пътнически автобус. Когато пристигнахме на автогарата във Велико Търново, ни посрещна усмихнат пастор Димитър Митев. Настани ни в църковния комплекс. От терасата се виждат хълмовете на Царевец с крепостните стени, православния храм и всичко, което е възстановено и ни разказва за нашето минало.

Вечер е осветено, а когато има групи, може да наблюдаваш спектакъла със светлини и музика, който пресъздава исторически моменти. В подножието е река Янтра.

Заставахме на моста и Йоанна много обичаше да слуша жабешкия хор. А влакът тропаше по релсите и винаги изсвирваше. Случихме най-горещите юнски дни. Правехме малки разходки. По стръмните калдъръмени улици срещяхме малко хора – най-вече чужденци. Уникална е архитектурата на този град. Къщите са една над

друга в стар български стил. Паркове, градини, цветя, исторически сгради, паметници. Има толкова интересни неща, стига да имаш очи и сърце, за да ги оцениш. И, разбира се, най-ценното е когато те посрещат с любов. Участвахме в богослужението. Пяхме, молихме се заедно с братята и сестрите. Имаше и свидетелства.

Бях доволна, че изпълних обещанието си – занесох различни броеве от вестни-

ка „Божие Слово“. Накрая приех сърдечни поздравии и благопожелания.

Йоанна все искаше вечер да отиваме в дома на пасторското семейство. Хапваше с такава наслада гозбите на Дора. А после пастор Митко свиреше на възстановения още от турско орган и пеехме. Дорето хващаше втори глас. Имаше и смях и добро настроение. Дъщеря им Марта е семейна. Сродили са се два музикални рода. Всички

служат в църквата. Йоанна беше щастлива да си играе с малкия Дидко (почти на 3 години) и Софи, която навърши пет години. Имаше и детско парти и толкова вкусна торта, направена от баба Роси. Почетохме и 88 годишния прадядо. В последния съботен ден от нашето пътуване отидохме до с. Ресен. Покрай селото тече река Росица – пълноводна, бреговете ѝ покрити с тревни храсти и много плачещи върби. Направи ми

впечатление, че има много орехи – огромни дървета. Сега животът на хората не е същият. Изчезнали са някои хубави традиции. От 5 000 жители сега са останали половината. Все пак срещнахме покрай реката рибари. Някои бяха направили масичка с пейки и огнище за печене на риба. Децата поиграха, хвърляха камъчета в реката. Бяха готови да влязат във водата,

но времето беше ветровито и студено.

Пасторът оглеждаше и търсеше подходящо място за водно кръщение. Молехме се и вярвахме, че Господ ще даде добро време в неделния ден. Време за общение на младите семейства, на децата, на всички участници в църковния празник.

Прибрахме се освежени и благодарни на всички, които се погрижиха за нас.

Ани Тотева

**Божия църква
„Дом на радост“**
с п-р *Вл. и Б. Владимирови*
Ви канят на Богослужения
в кв. Люлин 8 (заг Била)
Вторник и петък от 18:30 ч.,
неделя от 11:00 ч.
* * *
В Баня,
ул. „Св. Кирил и Методий“ 16
сряда 18:30 ч.; неделя 9:30 ч.

Абонаменти за 2011 г.
за в-к. „БОЖИЕТО СЛОВО“,
се приемат във всички
пощенски станции
в страната.

КАТАЛОЖЕН No-106

Абонаментът

за една година е 3,60 лв.,
за полугодие - 1,80 лв.,
за тримесечие - 0,90 лв.

1320 София Баня
ул. „Кирил и Методий“ 16

Тел.: (02) 9973307
e-mail: milchot@yahoo.com

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА:

Гл. редактор: Ани Тотева
Вестникът се издържа от волни пожертвования.

Банкова сметка:
Райфайзенбанк, 1320 Баня
ул. „Цар Борис“ 18
IBAN: BG82RZBB9155
1000675428